

all educational links to its democratization, humanization, according to world standards. Modernization of education is a priority in today's social development, reflects the development of the country and is an important part of its national security. The study of scientific sources indicates that, making integration into the common European education space Polish educators continue to actively work to ensure the quality of training in Europe. Poland renews teacher education, content and methods of training, strengthens the relationship between the national systems of teacher training.

In terms of active reform and renewal of educational content, the conceptual framework and assumptions of modernization of higher education became the subject of scientific studies of many local educators in Poland.

The modernization of the content of higher pedagogical education is seen by many European and native scientists as one of the most effective ways for improving the education level of its output to a new, qualitatively higher stage of development. The analysis of scientific and pedagogical investigations made it possible to distinguish three stages of the development of problem.

Key words: *modernization, the content of higher pedagogical education, tendencies, educational standard, teacher training, the scientific and educational research.*

УДК 378.147:81'25 (477)

К. М. Скиба

Хмельницький національний університет

ПЕРСПЕКТИВИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПІДХОДІВ ДО ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ У ВИШАХ УКРАЇНИ

Стаття присвячена проблемі впровадження європейських підходів до формування професійної компетентності студентів-перекладачів у процесі їхнього навчання у вищих навчальних закладах України. Компетентнісний підхід розглядається як перспективний і прогресивний для формування фахівця у сфері перекладу. Аналізуються підходи до тлумачення професійної компетентності вітчизняними й зарубіжними вченими. Досліджується структура професійної компетентності перекладача, розроблена експертною групою професійних перекладачів Європи та визначаються можливості зміни організації навчального процесу майбутніх перекладачів у вишах України з урахуванням європейського досвіду.

Ключові слова: *компетентнісний підхід, професійна компетентність перекладача, компетенція, надання перекладацьких послуг, мовна компетенція, міжкультурна компетенція, тематична компетенція, інформаційна компетенція, технологічна компетенція.*

Постановка проблеми. Розширення міждержавних взаємин нашої держави та прагнення України посісти гідне місце в європейській і світовій спільноті ставить перед вітчизняною освітою низку завдань. Зростає потреба у підготовці фахівців міжкультурної та міжмовної комунікації, а саме перекладачів, які забезпечують комунікативну сторону взаємодії нашої держави з іншими країнами світу. Про важливість професії перекладача та його ролі в суспільстві неодноразово зазначали міжнародні

організації. Так, наприклад, чинний президент Єврокомісії Ж. М. Баррозу, у своїй промові відзначає, що: «... перекладачі є каталізатором інновацій, які сприяють збагаченню мов. Направду, переклад у сучасному глобалізованому світі став як ніколи найпотужнішим засобом і способом взаєморозуміння» [1]. Таким чином, відповідальна роль перекладача в сучасному суспільстві продовжує зростати.

У контексті умов сучасного глобалізованого суспільства підготовка фахівців сфери перекладу повинна зазнати якісних перетворень, які б забезпечили конкурентоспроможність випускників українських вишів спеціальності «Переклад» на європейському та світовому ринках праці і відповідали запитам сьогодення. Отже, виникає потреба в перегляді змісту навчання майбутніх перекладачів з урахуванням міжнародного досвіду. Так, інтегруючись у Європу, Україна зважає на Рекомендації Ради Європи, які акцентують увагу на професіоналізмі та якості знань фахівців. Експерти Ради Європи обґрунтовують свою модель спеціаліста на основі компетентнісного підходу, де він виступає плюрилінгвальною та полікультурною особистістю, здатною до співпраці на міжкультурному рівні [2]. Тому, сучасний випускник спеціальності «Переклад» повинен володіти низкою компетенцій, що входять до складу професійної компетентності, і які б допомагали йому вирішувати завдання професійної діяльності на міжнародній арені. Саме такого фахівця повинні сьогодні готувати виші України, орієнтуючись на високопрофесійну модель перекладача європейського зразка.

Аналіз актуальних досліджень. Питанням визначення професійної компетентності перекладача займались свого часу як вітчизняні, так і зарубіжні вчені: І. Алексєєва, Д. Гуадек, М. Кей, С. Кемпбел, В. Комісаров, Л. Латишев, Г. Мірам, Р. Міньяр-Белоручев, Л. Размжоу, Л. Черноватий, А. Чужакін, Y. Gambier, D. Kiraly, A. Neubert, A. Pym, C. Schäffner, R. J. Sim та ін. Проте, у більшості своїй вони звертали увагу переважно на якийсь один, найважливіший з їхньої точки зору, аспект (компетенцію), що входять до складу професійної компетентності фахівця у сфері перекладу, або ж їхня характеристика професійної компетентності перекладача не відповідає вимогам сучасного суспільства в умовах глобалізації та інформатизації, розширення економічної співпраці, міжкультурного обміну. Зрозуміло, що існуюча диверсифікація підходів до визначення професійної компетентності перекладача не сприяє чіткому визначенню дійсної сфери діяльності перекладача та формуванню його якісного профілю й компетенцій, необхідних для виконання професійної діяльності на високому рівні. Таким чином, сучасний європейський досвід у підготовці перекладачів,

орієнтований на запити міжнародної спільноти, може внести чіткість у структуру професійної компетентності перекладача.

Мета статті – розглянути підходи до тлумачення професійної компетентності фахівця вітчизняними й зарубіжними вченими та дослідити особливості структури професійної компетентності перекладача, розробленої групою експертів Генерального Директорату з питань перекладу при Єврокомісії.

Виклад основного матеріалу. На разі в українській та європейській освіті відбувається активне впровадження компетентнісного підходу. Відзначається, що саме у формування компетентності закладається ідеологія змісту освіти. Компетентнісний підхід не є новим і за час свого існування досліджувався багатьма вченими. На думку експертів Ради Європи, оволодівши відповідними компетенціями, які охоплюють певний рівень знань, умінь, ставлень, людина зможе здійснювати складні, багатофункціональні, поліпредметні, види діяльності; ефективно вирішувати відповідні проблеми, тобто стати спеціалістом, здатним реагувати на нові запити часу. Слід відмітити, що і зарубіжні, і вітчизняні дослідники наголошують на тому, що ключові компетентності нестабільні, мають змінну й динамічну структуру, залежать від пріоритетів суспільства, цілей освіти, особливостей і можливостей самовизначення особистості в соціумі.

Вважаємо за доцільне звернутися спочатку до досліджень проблеми компетентності, проведених провідними українськими дослідниками: С. Гончаренко (тлумачення явища компетентності), І. Тараненко (компетентність як здатність до найефективнішого застосування знань), А. Василюк (сучасні підходи до компетентності вчителів у Польщі), І. Ящук (життєва компетентність особистості) та інші. Отже, компетентність та її структура тлумачиться дослідниками з різних позицій. У вузькому розумінні вона трактується як володіння знаннями, що дозволяють судити про будь-що аргументовано, професійно, висловлювати авторитетне судження. З іншого боку, компетентність розглядається як рівень досягнення компетенцій, стосовно яких фахівець має належні знання й досвід. Професійна компетентність фахівця була предметом розгляду в дослідженнях О. Антонової, О. Дубасенюк, І. Зязюна, Л. Карпової, Н. Кузьміної, О. Ломакіної, А. Маркової, Г. Монахова, Н. Ничкало, М. Павлютенкова, А. Пискунова, М. Розова, В. Сластьоніна. У сучасних зарубіжних наукових дослідженнях, зокрема у працях сучасних американських учених Р. Ашер, І. Московіц, С. Отер, І. Стекіч проблема визначення професійної компетентності також знаходить своє відображення і вбачається як система знань і вмінь,

необхідних для здійснення професійної діяльності. З іншого боку, М. Вудкок, Д. Френсіс та американський учений Дж. С. Старк вважають, що професійна компетентність формується лише у взаємозв'язку із соціальними установками фахівця, зокрема через: професійну ідентичність; професійну етику; конкурентоспроможність; прагнення до наукового удосконалення; мотивацію до продовження освіти. У свою чергу, канадські науковці Є. Джимез, М. Леннон, П. Мерсер, Х. Мурей і М. Робінсон під професійною компетентністю розуміють не лише знання свого предмета, своєї діяльності (змістова компетентність), але й комунікабельність, здатність до вибору ефективних методів діяльності, забезпечення можливості для практики й зворотного зв'язку, вміння працювати з різними людьми. У свою чергу, плеяда таких учених, як Т. Браже, Н. Запрудський, В. Ломакіна вважають, що професійна компетентність становить певну систему, що інтегрує знання, вміння, навички, професійно значущі якості особистості, які забезпечують виконання особистих професійних зобов'язань. Зважаючи на велику кількість тлумачень поняття «професійної компетентності» більшість дотримується таких підходів учених, згідно яких «професійна компетентність» розглядається через структурні елементи або через набір компетенцій [3].

Розглянемо детально особливості професійної компетентності перекладача з точки зору європейських дослідників. У нашому дослідженні ми звертаємо увагу на структуру професійної компетентності перекладача, розроблену групою експертів, залучених у новітній проект під назвою Європейський Магістр з Перекладу (The European Master's in Translation) під егідою належного до Європейської Комісії Генерального Директорату з питань Перекладу (Directorate General for Translation), який опікується 285 загальноєвропейськими програмами з підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр та / або магістр. Працюючи над розробкою структури професійної компетентності перекладача, експерти зосереджували свою увагу, передусім, на тому, якими компетенціями повинен оволодіти майбутній перекладач на момент закінчення навчання, щоб успішно виконувати свої професійні обов'язки. Також особливої уваги для вітчизняних розробників навчальних програм підготовки перекладачів в Україні є те, що представлені експертною групою компетенції слід розуміти в контексті вищої перекладацької освіти загалом. Для розвитку компетенцій, які входять до складу професійної компетентності перекладача, з точки зору експертів, слід брати до уваги весь період навчання перекладачів. Обов'язковим для студентів-перекладачів на завершальному етапі навчання є володіння робочими мовами (принаймні на рівні C2: «Вільне володіння мовою (Рівень

майстерного володіння)», згідно з Загальноєвропейськими компетенціями володіння іноземною мовою). Експертна група намагалася брати до уваги особливості усного й письмового перекладу, для того, щоб сприяти реалізації цих компетенцій, оцінці їх застосування та прискорити розробку програм, що відповідали б визначеним компетенціям. Під терміном «компетенція» експерти мають на увазі поєднання вмінь, знань, поведінки й усвідомлення важливості виконання поставлених задач за певних умов. Також зазначається, що за певних умов набір знань, умінь і поведінки регламентується відповідним органом, організацією чи експертами, з якими або на яких працює той чи інший перекладач.

Експерти зазначають, що надання перекладацьких послуг передбачає досконале знання мови, тематики, міжкультурних особливостей і вимагає технологічної та інформаційної обізнаності. До складових професійної компетентності перекладача відносять наступні компетенції: компетенцію надання перекладацьких послуг; мовну компетенцію; інтелектуальну компетенцію; інформаційну компетенцію; тематичну компетенцію; технологічну компетенцію. Важливим є те, що компетенції, запропоновані в кожній із шести областей, є взаємопов'язаними. Розглянемо детально компетенції та відповідні знання й уміння професіонала-перекладача запропоновані експертною групою Генерального Директорату з питань Перекладу при Європейській комісії, приведені в таблиці 1 [4].

Таблиця 1

Компетенції та їхні складові

Тип компетенції	Визначення/складові
Надання перекладацьких послуг	<p>Міжособистісна сфера</p> <ul style="list-style-type: none"> - усвідомлення соціальної ролі перекладача; - слідування кваліфікаційним вимогам і запитам ринку (вміння бути в курсі оновлень, що користуються попитом); - уміння знайти підхід до клієнтів/потенційних клієнтів (маркетинг); - уміння вести справу з клієнтом (визначати крайні терміни, ціну/виставлення рахунку, умови праці, доступ до інформації, контракт, права, обов'язки, вимоги стосовно перекладу та договору тощо); - з'ясування вимог, завдань та цілей клієнта, отримувачів перекладу та інших зацікавлених сторін; - уміння розпланувати свій час та керувати ним, а також роботою, бюджетом, справлятися з навчанням (удосконалювати компетенції) та залишатися стресостійким; - уточнення замовлених послуг і підрахування їхньої доданої вартості; - відповідність інструкціям, кінцевим термінам, зобов'язанням, міжособистісним компетенціям, командній організації роботи;

Продовження Таблиці 1

	<ul style="list-style-type: none"> - знання стандартів, що відповідають наданню перекладацьких послуг; - дотримання професійної етики; - здатність працювати під тиском та співпрацювати з іншими спеціалістами та з керівником проекту (здатність до налагодження зв'язків та сумісної праці), включаючи ситуації з багатомовним спілкуванням; - уміння працювати в команді, включаючи віртуальний режим; - уміння самооцінювати (аналіз звичок; відкритість до нововведень; зацікавленість у якості роботи; готовність пристосовуватися до нових ситуацій/умов) та нести відповідальність <p>Виробнича сфера</p> <ul style="list-style-type: none"> - уміння створити й запропонувати переклад, що б відповідав вимогам клієнта, тобто меті та умовам перекладу; - визначення етапів та принципів перекладу документу; - уміння визначити проблеми, що виникли у процесі перекладу, дати їм оцінку та знайти її рішення; - уміння обґрунтувати той чи інший вибір варіанту перекладу та прийняте рішення; - володіння відповідною метамовою (говорячи про чиясь працю, принципи перекладу та прийняті рішення); - читання коректури та редагування перекладу (володіючи технікою та основними принципами читання коректури та редагування); - встановлення та контроль рівня якості
<p>Мовна компетенція</p>	<ul style="list-style-type: none"> - розуміння граматичних, лексичних та ідіоматичних конструкцій, а також графічних та типографічних правил мови А та інших мов спілкування (Б та В); - використання цих конструкцій та правил у мовах А та Б; - розвиток чутливості до змін у мові та розвитку мов (корисно для покращення креативності)
<p>Інтелектуальна компетенція (подвійна перспектива – соціолінгвістична та текстуальна – порівняно з дискурсивною практикою в А, Б та В)</p>	<p>Соціолінгвістична сфера</p> <ul style="list-style-type: none"> - розпізнавання функцій і значень у мовних варіаціях (соціальних, географічних, історичних та стилістичних); - уміння встановлювати правила для взаємодії з тим чи іншим товариством, включаючи невербальні елементи (знання стануть у нагоді для ведення переговорів); - уміння підібрати стиль мовлення відповідно до ситуації, для певного документу (письмовий) або промови (усний) <p>Текстуальна сфера</p> <ul style="list-style-type: none"> - розуміння та аналіз структури документу та його загальної цілісності (включаючи візуальні та звукові елементи); - розуміння передумов, прихованого змісту, алюзійності, стереотипності та інтертекстуальності документу; - уміння тверезо описати та дати оцінку проблемам, а також визначити шляхи вирішення цих проблем; - виділення та узагальнення найважливішої інформації документу (здатність підсумовувати);

Закінчення Таблиці 1

	<ul style="list-style-type: none"> - визначення елементів, оцінок і посилань відповідно до представленого середовища функціонування; - поєднання й порівняння функціональних елементів та способів поєднання; - складання документів відповідно до жанрів та мовних стандартів; швидке та якісне складання планів, зміна формулювання та структури, стислий виклад і постредагування (мовами А та Б)
Інформаційна компетенція	<ul style="list-style-type: none"> - визначення вимог щодо викладу інформації та ведення документації; - розроблення стратегій вивчення документів і термінології (включаючи консультування з експертами); - виділення й обробка відповідної для поставленого завдання інформації (документарної, термінологічної, фразеологічної); - встановлення критеріїв для оцінки документів, доступних у мережі Інтернет чи іншому середовищі, тобто вміння давати оцінку надійності документарних джерел (критичне ставлення); - робота з інструментами та пошуковими системами належним чином (наприклад, з термінологічними програмами, електронними зібраннями та словниками); - вміння архівувати власні документи
Тематична компетенція	<ul style="list-style-type: none"> - пошук потрібної інформації для кращого розуміння тематичних аспектів документу (порівняйте з інформаційною компетенцією); - покращення власних спеціальних знань та додаткових (володіння системами понять, способами наведення аргументів, створенням презентацій, спрощеною мовою, термінологією тощо) (вміння вчитися); - розвивання допитливості, вміння аналізувати та підсумовувати
Технологічна компетенція (оперування інструментами)	<ul style="list-style-type: none"> - вміння ефективно та швидко об'єднувати кілька допоміжних коригувальних, перекладацьких, термінологічних програм, програм компонування сторінок та вивчення документів (наприклад, програми для обробки тексту, перевірки орфографії та граматики, Інтернет-програми, програми пам'яті перекладів, термінологічні бази даних та програми розпізнавання голосу); - створення та оперування базами даних та файлами; - пристосування та ознайомлення з новими засобами, зокрема для перекладу мультимедійних та аудіовізуальних матеріалів; - підготовка та здійснення перекладу в різних форматах для різних технічних засобів; - знання можливостей та обмежень машинного перекладу

Таким чином, професійна компетентність перекладача тлумачиться експертами з Європейської комісії як здатність особистості здійснювати професійну діяльність на основі набутих професійних компетенцій, які сприяють розвитку творчого потенціалу особистості, професійному саморозвитку й самовдосконаленню. Водночас, професійна компетентність є якістю особистості майбутнього фахівця та характеризує рівень його інтеграції

в середовище професійної діяльності, як і в різні соціальні середовища, входження в які виявляє необхідність виконувати різні соціальні ролі. Суттєво, що будь-яка сфера професійної діяльності через інтегральні тенденції сучасної цивілізації пов'язана з багатьма суміжними сферами професійної діяльності. Таким чином, зважаючи на масштаб роботи, яка здійснюється в межах проекту Європейський Магістр з Перекладу, та безперечно безцінний досвід експертів (перекладачів-професіоналів), вважаємо за доцільне при розробці навчальних планів та програм дисциплін з підготовки фахівців різних освітньо-кваліфікаційних рівнів за спеціальністю «Переклад» брати формування й розвиток зазначених вище компетенцій.

Ми розглядаємо можливі перспективи імплементації європейських підходів до формування професійної компетентності майбутніх перекладачів у ході їхнього навчання, з одного боку, у вигляді змін у навчально-виховному процесі вищої школи, а з іншого – змін у ставленні студентів до навчання, посиленні ролі самоосвіти, саморозвитку кожного суб'єкта учіння, підвищення відповідальності тих, хто вчиться, за результати власної навчальної діяльності. На сьогодні в Україні вже активно впроваджується кредитно-модульна система, з'являються сучасні навчальні посібники, всі студенти університету мають доступ до Інтернет-ресурсів та до різних здобутків новітніх технологій, звертається увага на орієнтування навчання майбутніх фахівців на формування та розвиток професійно-важливих компетенцій тощо. Водночас залишається проблема щодо саморозвитку й самоосвіти студентів, на що європейська освітня система передбачає виділення великої кількості годин у навчальних планах. Так, сьогодні європейські стандарти навчання в університеті передбачають, що дві третини навчальної діяльності припадають на самостійну роботу студента: пошук, підбір та обробку необхідної інформації для вирішення поставлених професійних завдань, постійне самовдосконалення мовленнєвих навичок, пізнання культур та традицій світу тощо [5]. Розглядаючи професію перекладача, слід зауважити, що студенти ще в ході навчання повинні усвідомити, що і по закінченню вишу вони постійно повинні вдосконалюватись і саморозвиватись як фахівці. Цей принцип як найкраще відображається в європейській концепції «навчання впродовж усього життя» (lifelong learning). А отже, навчально-виховний процес повинен передбачати також формування у студента позитивного ставлення до постійного вдосконалення навичок володіння іноземними мовами на всіх рівнях, уміння шукати та здобувати знання із різних джерел, постійно тримати руку на пульсі світових подій.

Висновки. Вищі навчальні заклади України, які готують перекладачів, повинні організувати навчальний процес з урахуванням запитів сучасного європейського суспільства до професії перекладача. Слід проаналізувати навчальні плани та навчальні програми, за якими навчаються студенти спеціальності «Переклад» і виявити формування й розвиток яких компетенцій забезпечує навчання і чи відповідають ці компетенції європейським вимогам. На особливу увагу заслуговує мотивування студентів до саморозвитку й самовдосконалення – безперервних професійно важливих процесів для перекладача. Орієнтація навчання майбутніх перекладачів у вишах України на відповідність європейським стандартам значно прискорить інтеграцію нашої держави у простір Європи та зробить наших випускників конкурентоспроможними та затребуваними на світовому ринку праці.

Перспективи подальших розвідок. Подальшими шляхами наших наукових досліджень ми вбачаємо вивчення питання професійної компетентності викладача, який здійснює підготовку майбутніх фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за спеціальністю «Переклад».

ЛІТЕРАТУРА

1. Opening speech by President Barroso [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.ec.europa.eu/languages/news/documents/3306-barroso-speech.pdf.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. Видання С. Ю. Ніколаєва. – К. : Ленвіт, 2003.–273 с.
3. Професійна педагогічна освіта: компетентнісний підхід : монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. – 412 с.
4. Competences for professional translators, experts in multilingual and multimedia communication [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/dgs/translation/programmes/emt/key_documents/emt_competences_translators_en.pdf.
5. Козлакова Г. О. Сучасні аспекти європейської політики вивчення іноземних мов в університетах / Г. О. Козлакова, Г. О. Копил // Вища освіта України. – К. : Педагогічна преса, 2004. – Вип. 3. – С. 83–87.

РЕЗЮМЕ

Е. Н. Скиба. Перспективи імплементації європейських підходів к формированию профессиональной компетентности будущих переводчиков в вузах Украины.

Статья посвящена проблеме внедрения европейских подходов к формированию профессиональной компетентности студентов-переводчиков в процессе их обучения в высших учебных заведениях Украины. Компетентностный подход рассматривается как перспективный и прогрессивный для формирования специалиста в сфере перевода. Анализируются подходы к толкованию профессиональной компетентности отечественными и зарубежными учеными. Исследуется структура профессиональной компетентности переводчика, разработанная экспертной группой профессиональных переводчиков Европы и определяются возможности изменения организации учебного процесса будущих переводчиков в вузах Украины с учетом европейского опыта.

Ключевые слова: компетентностный подход, профессиональная компетентность переводчика, компетенция, предоставление переводческих услуг, языковая компетенция, межкультурная компетенция, тематическая компетенция, информационная компетенция, технологическая компетенция.

SUMMARY

K. Skyba. Prospects of the Implementation of the European Approaches to the Future Translator's Professional Competence Formation in the Universities of Ukraine.

The article deals with the problem of the implementation of the European approaches of the translation department students professional competence formation during their study at higher educational institutions of Ukraine. Competence approach is considered as promising and progressive for the training of a specialist in the field of translation. The approaches to the professional competence definitions of Ukrainian and foreign scholars have been analyzed. The translator's professional competence structure developed by an expert group of the European professional translators has been researched. The professional competence of a translator is represented as a set of competencies required to perform professional translation. The experts from the European Commission define the translator's professional competence as the individual's ability to perform his/her professional activity on the basis of the acquired professional competencies that contribute to the professional self-development and self-improvement. The professional competence is also regarded as the quality of the future professional that reflects the level of the integration into the professional work environment, as well as in different social environments, entry into which identifies the need to perform various social roles. Great attention is paid to the fact that any professional field is associated with the adjacent areas of professional activity through the integrated tendencies of modern civilization. By 'competency' the experts mean the combination of aptitudes, knowledge, behavior and know how to carry out a given task under given conditions. The competencies proposed in six areas (translation provision service that includes language, thematic, intercultural, technological, information mining areas) are interdependent. The translator's professional competence according to the European experts consists of translation service provision competency, language competency, intercultural competency, information mining competency, thematic competency, and technological competency. The prospects of future implementation of the European approaches to the formation of future translator's professional competence in the process of their study in the universities of Ukraine have been considered. The following approaches have been proposed: the changes in the educational process of high school and the changes in the attitude of students towards learning (strengthening the role of self-education).

Key words: competence approach, translator's professional competence, competency, translation services provision, language competency, intercultural competency, thematic competency, information mining competency, technological competency.

УДК 378:811.111 (073)

О. В. Хоменко

Київський національний університет технологій та дизайну

ІНОЗЕМНІ МОВИ У ВИЩИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ КИТАЮ

Мета статті – аналіз факторів, які впливають на вибір іноземних мов для викладання в Китаї, реакція на них системи освіти в цілому та іншомовної підготовки в економічних вищих навчальних закладах зокрема. Зазначається, що паралельно з мовною експансією Китаю відбувається вестернізація / американізація цієї країни, яка спричинює проникнення англійської мови як на побутовому рівні, так і в системі освіти.